

telse ofte være Lakuner, som man først senere bliver opmærksom paa. Og dernæst bevirke ogsaa de tekniske videnskabelige Fremskridt, at nye Kunstarter og nye Kunstformer fremstaa, som man oprindeligt ikke havde for Øje, og som ligeledes kræve Beskyttelse. At Lovgivningen derfor følger med paa dette Omraade, antager jeg altsaa, at der ikke i og for sig kan rejses nogen som helst virkelig berettiget Indsigelse imod. Naar det foreliggende Lovforslag udvider Beskyttelsen for Oversættelser og ligestiller dem med Forfatterens originale Værk, saa er det ganske vist tilsyneladende en meget betydelig Udvidelse af den bestaaende Lovgivning, men ret beset tror jeg nok, at det kun er en Konsekvens af de i Lovgivningen nedlagte Grundbetragtninger, naar man overfører dem paa dette Omraade. Jeg tror ogsaa, at man vil være enig i, at det vil være ganske ugørligt at gaa til at sondre imellem de forskellige Arter af Oversættelser og yde nogle en ringere, andre en større Beskyttelse. Det tror jeg, som sagt, vil være ganske ugørligt, og jeg tror ligeledes, at man, principielt set maa være paa det rene med, at man maa stille dem ganske ens. Noget andet er selvfølgelig det Spørgsmaal, om man i sin Tid havde overskredet den rette Grænse for Beskyttelsen ved just at sætte et saa langt Tidsrum som 50 Aar, eller om man ikke med større Føje maaske havde kunnet sætte en Menneskealder, 30 Aar, og benyttet sig af Tilladelsen til al ligevel at blive i Konventionen. Men Tiden til at drage dette Spørgsmaal frem her synes jo neppe at være kommen, og det skulde da ligeledes egentlig kun foretages i nær Kontakt med vore Stammefrønder, Nordmændene og Svenskerne. Jeg skal derfor, som forhen ytret, ikke dvæle ved de nærmere Enkeltheder, og det saa meget mindre, som Sagen ved dens første Behandling i 1910 her i Landstinget fik en saa udtømmende saglig og indgaaende Forklaring af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos). Til disse Udtalelser kan jeg i det hele henvise. Som Sagen foreligger, synes jeg, at man i det hele kan være vel tilfreds med Lovforslaget i den foreliggende Form, der fremtræder just saaledes, som den blev ændret i det andet Ting, og jeg skal derfor anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Johansen: Ofte har jeg udtalt, at jeg satte megen Pris paa, at denne Lov kunde blive ført igennem. Vi have jo forhandlet indgaaende om dette Spørgsmaal de fore-

gaaende Aar, men opnaaede ikke noget Resultat. Da jeg tidligere har udtalt mig saa udførligt, som jeg har, kan jeg henholde mig dertil, idet jeg dog vil udtale Haabet om, at man nu i Aar vil kunne opnaa et Resultat, saaledes at vi kunne blive ligestillede med andre Lande, der have sluttet sig sammen om disse Spørgsmaal. Jeg skal derfor ikke trætte det høje Ting, men slutte med at anbefale dette Forslag til velvillig Fremme og en saadan Fremme, at det virkelig kan naa at blive behandlet færdigt i begge Ting i Aar.

Harald Jensen: Jeg kunde egentlig ogsaa have henholdt mig til de Udtalelser, jeg er fremkommen med ved de foregaaende Behandlinger; men jeg skal dog lige bemærke, at der i dette Lovforslag foreligger to modstridende Interesser, som vi gerne skulle se at forlige. Den ene er Forfatternes og Kunstnernes, som jo, hvad jeg har udtalt tidligere, have Krav paa en noget rimelig Beskyttelse, og den anden Interesse er Hensynet til Folkeoplysningen, til det store menige Folk, som ikke gerne skulde afskæres fra de Kilder, hvorfra Kundskab og Oplysning flyde. Disse to Interesser er det, som strides i dette Lovforslag, og det forekommer mig, at den sidste Interesse ikke er varetagen, som den burde være det, i dette Lovforslag. Jeg har ved tidligere Lejligheder, baade i Foraaret og forrige Aar, nærmere begrundet dette, og jeg skal henholde mig til denne Begrundelse, idet jeg gaar ud fra, at dette Forslag vil blive Genstand for Overvejelser i et Udvalg, saaledes at de forskellige Anskuelser kunne komme til Orde, da ogsaa jeg haaber, at Loven vil komme igennem i Aar. Vi skulde ikke gerne have den saaledes gaaende gennem Tingene hvert Aar.

Brandes: Det ærede Medlem, som sidst talte, stillede i Slutningen af forrige Samling Forslag om at henvise dette Lovforslag til et Udvalg, og jeg støttede ham deri, og paa Grund af, at Lovforslaget blev henvist til et Udvalg, blev det ikke til Lov, da Samlingen var saa vidt fremskreden, at Udvalget, hvis det overhovedet skulde arbejde med Sagen, ikke vilde kunne have endt sine Arbejder indenfor en rimelig Tid. Men jeg vil gerne sige, at naar jeg gjorde dette, var det ingeniunde, fordi jeg var en Modstander af Lovforslaget, tværtimod, jeg ønsker Lovforslaget fremmet og vil gerne medgive det min bedste Anbefaling. Jeg tror, at